

CYRILOMETODĚJSKÉ VÁNOCE

Hra živého Betléma pro Drahotuše, Partutovice a Potštát 2012

Na scénu přichází Cyril a Metoděj v doprovodu andělů. Cyril je oblečen jako mnich, Metoděj jako biskup.

I. scéna – Příchod bratří

Sbor zpívá vánoční koledu.(1.)

Cyrl: Metoději, myslíš, že je to dobrý nápad?

Metoděj: Co máš na mysli, bratře?

Cyrl: Že jsme se přišli podívat na tuto zem zrovna o
vánočních. Svátek máme přece v létě 5. července, to bývá teploučko. Navíc teď
je zima a není to tak dávno, co tu chodil Mikuláš a ty skoro tak vypadáš.

Metoděj: Neboj, nespletou si nás. Nemáme s sebou čerty. A za
1150 let si to snad můžeme dovolit. Vždyť kolega Mikuláš chodí každý rok a
nikomu v nebi to nevadí, protože přináší radost dětem.

Cyrl: Alespoň můžeme zvěstovat pravdu o Vánocích, jak jsme to dělali
před 1150 lety.

Metoděj: To jistě. Ale za nás se slavily Vánoce úplně jinak.

Cyrl: Ano, stromeček jsme nezdobili, jesličky jsme taky nedělali, ale
stejně to bylo krásné. Vždycky jsem se na ten čas těšil, i když na Moravě byla
pořádná zima.

Metoděj: Vidíš, jesličky. To je krásný zvyk. To vymyslel svatý František a od
té doby si lidé takto přibližují vánoční příběh.

Cyrl: Také je moc krásné, když se zdobí stromeček. Připomíná nám to
radost z nového života, který přišel v Pánu Ježíši.

Metoděj: Lidé si dávají dárky z lásky k sobě navzájem. Ale
největším darem pro všechny je narozený Ježíš.

Cyrl: A zpívají se koledy o tom, jak se Ježíš narodil.

Sbor zpívá vánoční koledu.(2.)

Cyrl: Když jsi, bratře, připomněl svatého Františka, můžeme zahrát jeho
živé jesličky.

Metoděj: Samozřejmě. Jak tě znám, bratře, už jsi všechno připravil.

Cyrl: Ano, je tu mnoho ovcí, koní a jiného zvířectva a také pastýři i
rolníci, místní i přespolní, hospodští, obchodníci, úředníci, řemeslníci, učitelé i
děti, maminky i tátové, stařenky i staříci, ředitelé i dělníci, pracující i důchodci
– všichni natěšení, že budou slavit Ježíšovo narození.

Metoděj: A co svatá rodina?

Cyřil: Myslím, že už budou také připraveni i s děťátkem.

Metoděj: A ještě Tři králové.

Cyřil: Ti mají ještě čas. Teprve zahlédli hvězdu a jdou za ní a ta hvězda je dovede až sem. Normálně přece chodí až 6. ledna od domu k domu a zpívají koledu.

Sbor zpívá vánoční koledu (ne ovšem „My tři králové“ (3.).

II. scéna – Vánoční příběh

Cyřil: Jak krásné byly první Vánoce na Moravě, když po prvé slyšeli o narození našeho spasitele.

Metoděj: Začneme vyprávět jako tenkrát na Velehradě.

Vyprávění příběhu si již rozdělí tak, jak jim to nejlépe vyhovuje.

V době, kdy Maria s Josefem očekávali narození miminka, vydal tehdejší císař Augustus příkaz, aby se v celé říši provedlo sčítání lidí. Každý se musel vydat do města, ze kterého pocházela jeho rodina. A tak Josef s Marií opustili Nazaret a vydali se na náročnou cestu do města Betléma. Když po dlouhém a únavném putování dorazili za brány Betléma, všude bylo plno lidí a Josef marně hledal volné místo, kde by se mohli ubytovat. Procházeli městem, ale všechny hostince už byly obsazené. Ani u posledních dveří Josef nepochodil.

Do prostředí ticha přichází svatá rodina

Jediné, co mohl mu hostinský nabídnout, byla stáj pro dobytek za branami města. Josef s Marií se tam tedy vydali a konečně si mohli odpočinout. Netrvalo dlouho a Marii nastala chvíle, kterou každým dnem očekávala – porodila miminko a s Josefem mu dali jméno Ježíš - tak jak jí to v Nazaretě řekl anděl Gabriel. Maria děťátko zabalila do plínek a Josef mu připravil postýlku v jeslích vystlaných měkkým senem.

Sbor zpívá vánoční koledu(4.)

Přichází pastýři (s dary)

Na pastvinách v okolí Betléma odpočívali u ohně pastýři a hlídali svá stáda ovcí. Najednou se kolem nich vše rozzářilo a před nimi se objevil anděl. Velmi se polekali, ale anděl jim hned řekl: „Nebojte se! Mám pro vás, i pro všechny lidi, radostnou zprávu. Dnes v noci se ve stáji u Betléma narodil Boží Syn! V tu chvíli se kolem něho objevili další andělé a všichni radostně zpívali: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj všem lidem, kteří ho milují!“

Když se kolem pastýřů opět rozhostila noční tma, nemeškali a rozběhli se hledat tu stáj, o které jim řekl anděl. V jesličkách opravdu našli novorozené děťátko. Protože věděli, že je to Syn Boží, poklonili se mu a pak Marii a Josefovi pověděli vše, co jim řekl anděl. Poté se vydali do ulic a po celém Betlémě rozhlašovali o té veliké události, kterou právě prožili. Pak se vrátili ke svým stádům a radostně oslavovali Boha.

Sbor zpívá vánoční koledu – může být již tříkrálová (5.)

V té době také do Izraele přišli z dalekých zemí moudří muži, kteří věděli o znamení, které se má objevit v době, kdy se narodí židovský král. Tím znamením byla jasná hvězda na noční obloze. Mudrci se vydali na dlouhou cestu, každý s sebou vzal vzácné dary a putovali tím směrem, kde zářila jasná hvězda.

Když mudrcové dorazili do města Jeruzaléma, začali se vyptávat, kde najdou to dítě, které se má stát králem Židů. Říkali: "Viděli jsme jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit." Dozvěděl se o tom i zlý král Herodes, a protože se začal bát o svůj trůn, dal si mudrce předvolat. Řekl jim: "Až to dítě najdete, oznamte mi to, abych se mu i já mohl poklonit."

Do prostředí ticha přichází Tři králové s dary

Mudrci se pak vydali na cestu, kterou jim hvězda stále ukazovala, až dorazili k Betlému. Když našli Marii a Josefa s maličkým Ježíšem, klaněli se mu a položili před ním všechny vzácné dary, které s sebou vezli: zlato, voňavé kadidlo a mast zvanou myrha.

Potom se vydali na zpáteční cestu. V noci se jim ale zdál sen, ve kterém jim anděl řekl, aby se už nevraceli ke králi Herodovi, protože se chystá Ježíše zabít. Do Jeruzaléma se tedy už nevraceli a vydali se domů jinou cestou. Také Josef měl v noci sen, ve kterém ho anděl varoval před Herodovou zlobou. Hned tedy vstal, vzbudil Marii, rychle si zabalili všechny věci a i s malým Ježíšem se na oslíkovi vydali na dlouhou cestu do Egypta.

Sbor zpívá koledu (6.)

Mezitím v Jeruzalémě čekal Herodes na mudrce. Ti ale nepřišli, a tak se Herodes, který se bál o svůj trůn a o svoji moc, velmi rozzlobil, že ho oklamali. Poslal své vojáky s rozkazem, aby v Betlémě a okolí pozabíjeli všechny malé chlapce mladší dvou let.

Po Herodově smrti se Josefovi opět ve snu zjevil anděl a řekl mu, že už se může zase bezpečně vrátit do Izraele. Josef tedy osedlal oslíka a všichni tři se vydali na zpáteční cestu do svého domku v Nazaretě. Tam se Josef vrátil ke své původní práci tesaře a malý Ježíš se od něho učil. V Nazaretě také Ježíš chodil do školy, hrál si s ostatními dětmi a postupně poznával svět a Boha.

III. scéna – Epilog (závěr)

Sbor zpívá koledu (7.)

Cyrl: Když jsme po prvé přinesli na Moravu zvěst o narození Spasitele, přidalo se k nám hodně lidí, kteří se rozhodli žít podle Kristova příkladu od narození až do smrti.

Metoděj: Ano, v nebi jsem se potkal už s mnoha Slovany, kteří žili tak, jak jsme je společně učili podle příkladu Pána Ježíše. Však mnohé z nich církev prohlásila za svaté a ti všichni se za tuto zemi stále přimlouvají.

Cyrl: Třeba svatá Ludmila. Tu jsi, bratře, dokonce křtil. Pak dobře vychovala svého vnuka Václava. Také naši žáci Gorazd, Kliment, Angelar, Sáva a Naum. Český biskup Vojtěch a jeho bratr Radim, Anežka, Zdislava, Jan Nepomucký, Jan Sarkander a mnozí další. Ti všichni v nebi chválí Pána a radují se s ním.

Metoděj: A naší povinností je rozdávat tuto radost, že se nám narodil Spasitel Kristus Pán. A to je právě to, co jsme Vám s Cyrilem přišli říci. Nejen my, ale i vy rozdávejte radost z Ježíšova narození!

Všichni zpívají Narodil se Kristus Pán